AR FALZ

Savet e 1933 gant YANN SOHIER

Kelaouenn Skolaerien ha Kelennerien " Ar Falz ", embannet bep tri miz

15vet bloavez — MIZ HERE - MIZ KERZU 1953 — Niverenn 5

An niverenn-man : 100 lur
Komanant bloaz : 500 lur
AR FALZ. B. P. 19 BREST — C. C. P. 430-20 ROAZON

EN NIVERENN-MAN :

EUN ANO BRAS

darvoud en eun arvest

gant

PER HELIAS

PER HELIAS

EUN ANO BRAS

darvoud_en eun arvest

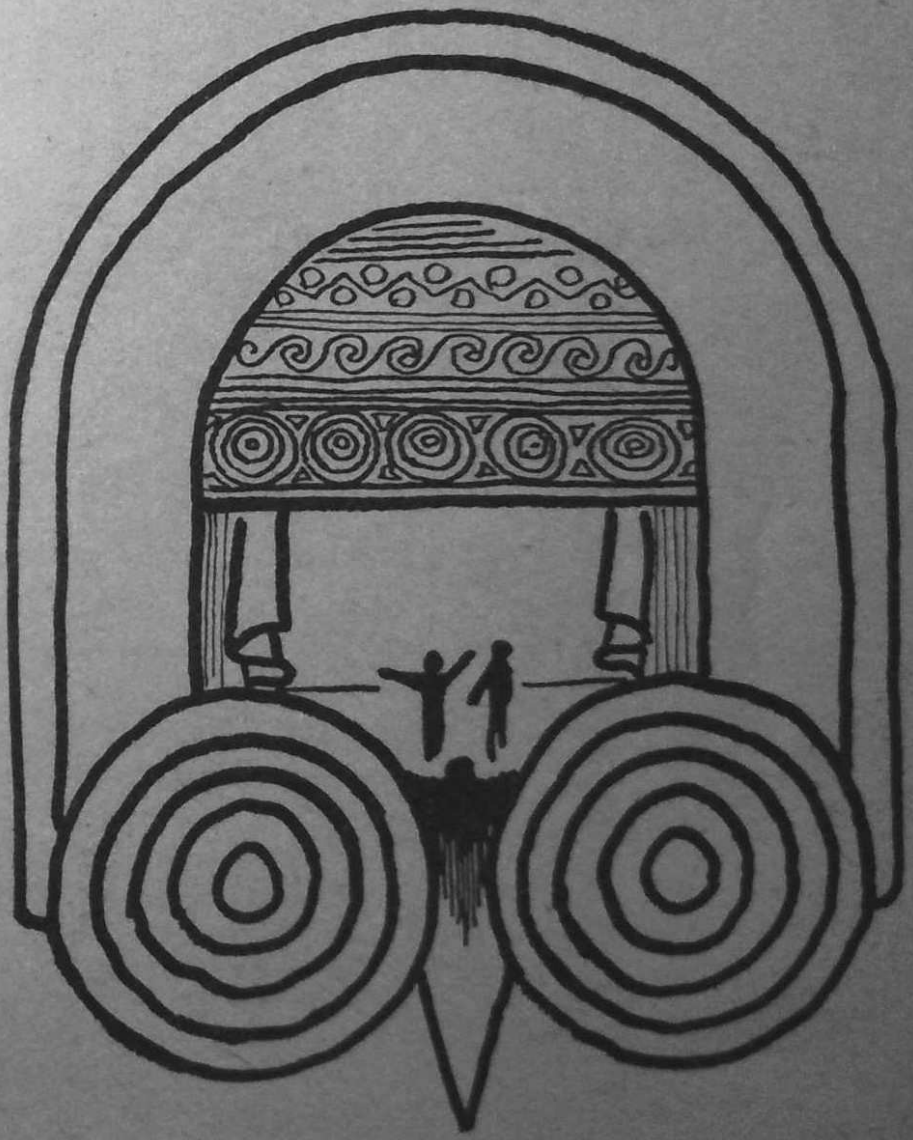

PEZIOU-C'HOARI YANN GOUER

AR FALZ
BREST
1953

TUD AR C'HOARI

Lan-Varia ... 30 vloaz.
Kel ..... 25 vloaz.
Na Zu ..... 50 vloaz.
Gait ..... 20 vloaz.

Bet c'hoariet war Radio-Kimerc'h
d'ar bemp a viz Ebrel 1953

EUN ANO BRAS

Tiegez eur veilh-avel, tre e Kornog Breiz. Diou zor siriz a zigor er voger, an eil war an tu kleiz, tost dirak, eben war en tu dehou ha pelloc'h. Etre an doriou ez eus bet kempennet eul lochennig a-dreñv eur gouel savet war eur wern dorret. Ar vamm, Marijan Kernoa, a zo eno war he zremenvan ha ne vo gwelet morse. E-kreiz al leur, Lan-Varia, eur gargamm, a wri eur gouel, azezet war eur skabell, e vaz-loaiek en e gichen. Kel a zo harpet ouz an nor zehou, o selaou kroz ponner ar mor.

LAN-VARIA. — (*A gan.*)

Pa deuio an deiz, n'ouzer pevare,
Al lien d'al laez war wern al listri
Dindan dorn'ampart ar moraer dare,
Ar stur o senti ouz youl ar vistri
Pet mil staon a skoio, bleniet gant feiz
War-du Baradoz ar Gadarnidi
Pa deuio an deiz !

KEL. — Awalc'h a zo !

LAN-VARIA. — Ne heller ket kana ganeoc'h ?

KEL. — Nann. Gwelloc'h eo. Ar zore'henn a zo tra fall.

LAN-VARIA. — Evit piou ?

KEL. — Evidomp hon daou.

LAN-VARIA. — Petra zo mat, neuze ?

KEL. — Netra.

LAN-VARIA. — Evelse beza grêt.

Adkregi a ra en è labour. Ger ebet. Kel a zilez an nor, a ra van dc deurel eur zell el lochenn, a jom nec'het. Didrouz kaer, Na Zu a zigouez war an nor kulêt gantañ hag o deu tre en ti, doujus da welet. Lagad Kel a bar warni.

KEL. — Petra emoc'h deut da glask amañ, aer-viber ?

NA ZU (*o klemmuskat*). — Na pegen divergont ta, Kel Gernoa! Me zo deut gant menoz ober vat. Awechou, e soñjen-me ganin va-unan, na vefe maro ho mamm, laou zen nemeto ne ouezint ket penaos gwiska ar c'horf. Eun druez e vefe.

KEL. — Brasoc'h truez e vefe c'hoaz ma welfen ac'hanoc'h o teurel ho taouarn divalo war ho mamm. N'ho peus ket mez, Na Zu ! Eur vaouez hag he deus gwerzet he c'horf e tier lous ar c'hêriou ha digaset d'ar gêr eur verc'h ne oar ano ebet d'he zad, ma n'eo ke an diaoul e-unan ! C'houi garfe gwiska Marijan Gernoa ? N'oc'h ket mat awalc'h da zevel ho taoulagad war he dremm.

NA ZU (*dilorc'h ha dre-zindan*). — Ma kar deoc'h, me a beundaoulimo.

KEL. — Er-mèz ! Ha diwallit e welin ac'hanoc'h o furchal endro d'ar veilh, ahendall me a dorro deoc'h tineun ho kein. Klevet eo ?

LAN-VARIA. — Sentit outañ, Na Zu ! N'ho peus netra d'ober amañ, kennebeut. Hor mamm a zo beo betek-hen.

NA ZU. — Mat eo, Lan-Varia. N'on ket feuket gant e daoliou-dismegañs. Kenavo eur wech-all !

Emei kuit.

LAN-VARIA. — Perak maga drouk ouz honnez, Kel ? Eur paour-kêz maouez n'eo ken.

KEL. — Eur vaouez fall, ya. Kredi a ra deoc'h e vefe distroet da vevà war an aod-mañ, en eur c'hreñc'h moc'h, ma n'he defe ket paket ar fust e pep tu ?

LAN-VARIA. — Douga reont o gwall zamm, moarvat, hi hag he merc'h.

KEL. — Peoc'h din gant he merc'h !

LAN-VARIA. — Pez e lavaran, hi hag he merc'h n'o deus nemet eur boan etre diou. Pehini ? Ès da zizolei, ma vèfe c'hoant.

KEL. — Aered-viber, Lann-Varia. C'houez ar flemm a zo ganto, hep mont tost. Hor mamm a glaske tro dirak o hent.

LAN-VARIA. — Hor mamm a ouie perak. Daoust ha c'houi oar ?

Respont ebet. Eur wech c'hoaz, Kel a ya d'an nor.

KEL (*mouez izel*). — Lan-Varia !

LAN-VARIA. — Petra zo ?

KEL. — Taolit eur zell c'hoaz ! Marteze eo maro, pelloc'h.

LAN-VARIA. — Nann ! Tarzet eo al lano. Ne varver ket, ganeomp, p'emañ ar mor o tont d'an uhel.

KEL. — Kerzit da welet atao ! Me n'on ket gouest.

Lan-Varia a zav hag a droñs ar gouel.

LAN-VARIA. — Nann. Emei o neza he broz goustadig. Ar re goz-se, an nerz a ra diouer dezo evit mervel. Amzer a zo ret.

KEL. — Seitek devez abaoe emaon o c'hortoz, Lan-Varia. Ha perak ta ? Ar vaouez astennet aze n'eo ket mamm din ken. N'anavez ket ac'hanon zoken.

LAN-VARIA. — Klevet a ra.

KEL. — N'ouzon ket.

LAN-VARIA. — Ar c'horf-se en deus laket ac'hanoc'h war an douar.

KEL. — Distaget on diouti.

LAN-VARIA. — E kav deoc'h. Hi n'eo ket distaget diouzomp. Ni, marteze, a zo o viret outi da vervel.

KEL. — Sorc'hennou adarre, Lan-Varia.

LAN-VARIA. — War va meno emei oc'h astenn termen. Ne fell ket dezi mervel araok...

KEL. — Araok petra, penn zot ?

LAN-VARIA. — Araok ma erruo n'ouzon ket mat petra. O c'hedal emei.

KEL. — Feiz ya ! O c'hedal ar maro. Setu aze pez a jom ganti.

LANN-VARIA. — Nann. E chal emei. Ha n'eo ket eur vaouez d'en em chala gan ar maro, c'houi oar.

KEL. — Ha petra zo ?

LANN-VARIA. — He daoulagad serret zoken, war he dremm e welan mat emei dalc'het war evez. Gedal a ra gant he c'higennou, gant he c'hrochen.

KEL. — Ra vefe dinec'h da vont kuit. Netra ne hell c'hoarvezet amañ nemet an diwez. Mont a ra kuit an dud hag an traou, d'an daoulamm.

LAN-VARIA (*ceun an ton gantañ*). — Gwir eo. Peb taol gwall-amzer a gas d'an traoñ eun troñsad tevenn. Diwallet am eus eur vuoc'h e lec'h ma taolit hirio an eor. Aze, en em gave da neuze eus gèriadenn a zeiz ti-soul. Seiz bag, porz ebet d'o digemer, o tistrei deus ar besketadeg a veze savet war-houez an divrec'h betek al leuriou-kloz. An eil goude egile, c'houec'h tiad Kernoa o deus troc'het kuit, c'houec'h bagad merc'hed o charreat eur vag dismantret, eur vouedenn skarzet gant ar mor, bag o gwazed lonket er barrad-arne. Ar goañv warlerc'h peb dilez, eun ti-soul a ziskenne d'ar goueled en eun taol-krenn. Hon hini deomp a oa an diweza. Diagent, d'an nozvez m'oc'h ganet, flac'hadou an tonn war an nor a vralle kleier ho padiziant.

Eur wech deut an ti d'an traon, ne jome toull-gwasked ebet war an aod nemet ar veilh-mañ, dilezet abaoe pell-zo gant eur meilher ha n'aneveze ken liou ar greun. A-boan e oamp deut e-barz gant hon traouegez ma oa diskaret bag an tad war dreuz ar varrenn bag heñ beuzet dirazomp gant e dri vab kosa, Ivon, Choz ha Loeiz.

Tevel a ra.

KEL. — Ha neuze ! Kendalc'hit ! Keit m'oc'h krog da gonta evidoc'h buhez ar Gernoaed, koulz eo kas ar gaoz da benn.

LAN-VARIA. — N'on ket gouest. Pez a teu goude eo he buhez dezi. Ha me oar mat on klevet ganti.

Kel a jom etre daou. Goudeze a harp ouz ar gouel.

KEL. — Neuze eo din da beurlavaret. Selaouit, mamm, ma hellit ! Poent eo deoc'h mervel. Ra ma vo echu mat an dra-mañ, ra yelo an aod-mañ e gouezeri ! Goude maro ho kwaz hag ho mibien kosa, n'ho peus ket gouzañvet mont war gil dirak tarzou bras Kornog. C'houi hag a oa ken koant da welet, mamm, dindan ho koefou gwenn, c'houi ho peus leusket ho pleo da gueza digempenn war ho tiskoaz. Ho taouarn o deus gonezet karn war ar roeñvou, ho liou a zo bet kaledet dindan ar vorniz. Feroët bloavez goude bloavez, bleniet ho peus ar c'hoz-bag war-du an avel. War va daouzek vloaz e kemerjoc'h ac'hanon da vous, o veza ma ne oa ket gouest hemañ, hag abaoe emon dalc'het ganeoc'h da labourat ar mor bras, daoust din da vaga kasoni a-viskoaz ouz an dour-beo. Bugel tener c'hoaz, ar gounnar a darze ennon pa welen an houlenn oc'h ober kleuz. Eur vaz a gemeren evit diskenn war an trêz da skei a-daoliou eonenn ar c'hiltarz. Ne gaven peoc'h ebet nemet troet va c'hein ouz an trouz mantrus, va zell o para er pellder war kloc'hdiou an douarou. Perak, mamm, ho peus staget ac'hanon amañ ?

LAN-VARIA. — Kel, Kel, galvit ho kalon d'ar plên ! Morse n'ho peus laosket kement a c'heriou da zevel betek ho tent.

KEL. — Abalamour va gwir buhez n'eo ket boulc'het c'hoaz. Gortoz a ran e varvfe ar vaouez kòz a zo a-dreñv war he zremenvan evit tec'het war-du eur vro ma ne glever enni nemet an deliou gwez o kana dindan an avel, eur vro n'anavez tonn ebet nemet gwagenn an

tachennadou kerc'h, hag he deus war he dremmwel eur menez glasruz gant loened o peuri war e c'horre. Klevet ho peus ?

LAN-VARIA. — Ra varvo ar vamm direbech !

KEL. — Piou a zav rebechou dezi ? A vouez uhel e c'houlennan diganti pez o deus goulennet va daoulagad epad ugent vloaz. Epad ugent vloaz, am eus sentet outi heb lavar grik, hervez lezenn ar re goz. Hogen, seitek devez zo eo kouezet e strad ar vag en eur zevel ar rouejou. P'omp deut d'an aod, ne oa ket gouest d'en em stleja ken. Ranket am eus dougen he c'horf etre va divrec'h. Ha bremañ ne fell ket dezi mervel, ne fell ket dezi diliamma ac'hanon. Perak ?

LAN-VARIA. — Balcit kuit !

KEL. — Gouzout a rit ne hellan ket. Eun dever diweza am eus en he c'heñver. Pa vo maro, me a dle mont ganti en donvor da vezia he relegou er vered m'emañ enni he gwazed ouz he c'hortoz. Touet am eus, den e vin d'am ger.

LAN-VARIA. — Din-me eo d'hen ober. Me ar c'hosa.

KEL. — Nann. Da bep hini e zamm. Ne daolin va hini war diskoaz denall ebet. Ouspenn-se, ken dinerz hag emoc'h, ne hellfec'h ket dont a-benn deus ar vag.

LAN-VARIA. — Klevet ho peus petra he deus laket ac'hanon da doui ?

KEL. — Daoust ha klevet am eus biskoaz petra oa etrezoc'h ?

LAN-VARIA. — Mont eeun war-du an douarou, da zevez he maro, hep soñjal distrei birviken dirak an avel zall.

KEL (*souezet*). — A ! Mat he deus grêt. Ni yelo hon daou.

LAN-VARIA. — Nann. Lavaret he deus e rankit chom, c'houi, abalamour e tigouez beza eur C'hernoa enep d'an avel betek diwez ar Gernoaed. Evit brud an ano.

KEL. — An ano a ya da goll. War hon lerc'h ne vo Kernoa ebet ken.

LAN-VARIA. — Kel, c'houi a zo en denvalijenn. Ret eo din deski dezañ, mamm, pe maouez e oac'h, e gwirionez. Da zevez va c'houec'h vloaz, e oan o c'hedal ar vag da zont d'ar zec'h, astennet war an tevenn penn-da-benn gant va c'horf. An tonn oa rust hag an avel dirollet. War eun taol, an douar a fazias dindanon. An tevenn a zizac'he d'an traon gant ar gurun evit mont da darza war ar reier. Dastumet a zo bet e-touez ar bezin eur c'horf heñvel ouz kroaz ar steredenn-vor. M'am moa poan galet, ne oa ket abalamour d'am izili torret, met dre ma ouien mat ne hellfen birviken, birviken, kas ar vag d'ar mor.

KEL. — Ac'hanta, Lan-Varia. Koñchennou a wechall-goz.

LAN-VARIA. — Evidon n'eus nemet ar goñchenn-se. Eun devez bennak goude, e oan o klask derc'hel ar vuhez ennon pa glevis, deus don va c'hole'hed, huanadenn va mamm, huanadenn eur vaouez dizammet. Deut oa da c'houzout ivez.

KEL (*etre daou*). — Da c'houzout .. petra ?

LAN-VARIA. — Ne hellfen birviken kas ar vag d'ar mor.

KEL. — Met...

LAN-VARIA. — Gortózit ! Bloaveziou warlerc'h an taol-se, ar vamm a lakas eur wech he brava koef hag a yeas d'ar vourc'h Distroet d'ar gêr, eur c'houlaouenn ensaou en he lagad, e lavaras-hi din penaos ar c'here a gemere ac'hanon a galon vat da zeski e vicher Feur e klever, ar re gamm a ra ar gwella kereon.

KEL. — Eur C'hernoa kereour ! Hag ar vamm a c'houzañve kement-se ?

LAN-VARIA. — Pegen laouen oa Marijan Gernoa o soñjal e sankfe tachou el ler eur mab dezi ! Beva e rafe en eun tiig er vourc'h, dirak ar vered ma chom ar re varo difiñv-kaer enni. Ha marteze, war he c'hozni, e teufe hi d'ober war-dro e diegez. Eun nozvez penn-da-benn am eus klevet anezi o tibuna he fedenn dirazon.

KEL. — N'am eus ket bet anaoudegez deus ar vamm-se. Ganin ne oa nemet mestrez ar vag. Pa zigore he genou, e oa evit ar roeñv, ar gouel pe ar rouejou.

LAN-VARIA. — C'houi a zo bet atao eur gwaz. Ne zigorer ket eur galon d'eur gwaz. Elec'h me a zo deut da veza eur bugel evit va mamm adalek an devez m'he deus gouezet am mefe kavet an douar plên dindan va boutou penn-da-benn va buhez.

KEL. — Penaos kaout fizians ennoc'h ?

LAN-VARIA. — Ya, mamm. C'houi oa eur paour-kèz maouez e-giz ar merc'hed all, ha dalc'hmat o krena e don ho kalon. Nemet e oac'h dimezet d'eur C'hernoa, nemet ho poa sammet war ho kein lodeun ar Gernoaed, pa yeas ho kwaz hag to tri mab d'ar strad. Lezenn hor gouenn eo. Ho labour oa deski ar vicher d'ar moraer ne jome nemetañ.

KEL. — Ne felle ket din. A-viskoaz am eus kaset d'an diaoul hor buhez-ni.

LAN-VARIA. — Dres. Setu perak he deus desket deoc'h, dre nerz, an aveliou, ar stur, ar c'herdin, troiou ar pesked. Setu perak eo chomet start da vlenia, ken pell ha m'eo bet douget gant he daoulin. Evit miret ouzoc'h da zispega.

KEL. — Dispega rin. Me gaso ac'hanoc'h ganin war-du ar zav-heol. Ni vo ar re genta deus ar ouenn da c'hourveza en eun arched dero. Ha petra ta ! N'eo ket eun dismegañs !

LAN-VARIA. — C'houi yelo hoc'h-unan. N'am mo ket kalon d'hoc'h heulia. N'am eus ket pleget da veza kere. Ken mac'hagnet m'emaon, ha divarrek da vec'hia war ar roeñv, kleñved ar Gernoaed a zo va herez. N'on ket evit kuitât an aod. Ne hellan beva hep an trouz-mor o voutdal dindan va c'hlopenn. Chom a ran. Hag ouspenn, eur wech maro ar vamm, me vo ar mestr, peogwir on ar c'hosa. Marteze e vin den da sturia ar vag. Fors penaos, mat awalc'h e vin da vont ganti da goll.

KEL. — Mez ho peus ganin.

LAN-VARIA. — Nann, breur, n'am eus ket mez ganeoc'h. Evit deoc'h c'hoantât mont d'an douarou n'oc'h ket digalon. Ar gounnar, an dic'halloud dirak ar mor a wask ac'hanoc'h, n'eo ket gwir, hag eur gasoni divent ! C'houi ivez a zo deus ar ouenn. Ha diwallit ! Ar gasoni a stag eun den strisoc'h eget ar garantez. C'houi a dec'ho d'an douarou, ya, met evit mervel gant an doan.

KEL. — Gwasoc'h eo c'hoaz, Lann-Varia. Abaoe eun nebeut amzer, am eus kollet va feiz e lodenn ar Gernoaed. Sclaouit va anzav penn-da-benn.

LAN-VARIA. — Dalc'hit ganeoc'h an abeg. Petra vo kemmet gantañ ? Chom a ran. Me zo eur C'hernoa deus ar mor. Ar veilh-mañ eo va bag. Pa zav an avel, ar frammou a strak war-laez, ar bannou a c'houlenn lien, an ahel a dro e veg koulz hag eur vag. Me an hini a zalc'h ar stur d'an tosta, me an hini a stourm. Eur gwir voraer a zo ouzon

Savet eo eñ e zav, entanet.

KEL. — Eur gwir voraer, Lan-Varia.

LAN-VARIA (*azeza a ra, mantret war eun taol*). — Nann, n'on netra. Eur ruz-reor, mat awalc'h da beñselia ar rouejou a vo taolet en dounvor gant ar re all. Kempenn an tiegez hag oaza ar zoubenn, aze emañ va zamm labour, Yann-Gatellig ma 'zon. Va mamm a oar ne hellin ket herzel ouz an avel. Ne fell ket dezi mervel dre ma vag daou aon en he c'hreiz. Aon he deus na zilezfec'h lodenn hon tadou, hag aon na gemerfen anezi war va c'houstiañz, p'eo tonket din koll va buhez araok ma ne vo savet ar gouel e beg ar wern. Ha setu !

KEL (*o c'hedal*). — Klevet a rit ?

LAN-VARIA. — Al lanneg o klemm. An avel a zavo abarz pell.

KEL. — Abaoe seitek devez n'eus ket c'houezet eun alan warnomp.

LAN-VARIA. — Ar maro a zo tost, Kel. Gant an avel e teu heñ Pignat a ran war-laez da welet hag-heñ emañ an traou e doare. Goudeze, me lako ar veilh dindan al lien, al lien bras penn-da-benn, ha ra nijo an tog gant ar gurun, mar kar dezañ ! Hor mamm a die mervel e stad eur moraer, gant ograou an arne du war he zremenvan.

Sevel a ra d'ar gambr-mala. Kel a dosta ouz al lochenn, stouet e benn gantañ.

KEL. — Mamm, emoc'h o selaou ? Biskoaz n'am eus gouezet pe maouez oac'h. Da biou hen tamall ? Ger ebet ouzoc'h biskoaz ! Den ne lavare ger ebet en ti-mañ. Ret eo bet deoc'h mont kuit diouzomp evit ma vefemp dizoloét penn-kil-ha-troad war eun taol. Abaoe re bell-zo omp faziet. Re ziwezat eo, m'eus aon.

War an nôr gleiz e weler Gait o tont tre. Aonig ha koulskoude youl en he fenn.

GAIT. — Kel !

KEL (*fuloret*). — E oan ouz ho kortoz, greunenn lous ar blantenn fall ! A, Marijan Gernoa, pa oac'h en ho sav, an diou-mañ n'o defe ket fiziet teurel o zreid war dreuzou ho ti. Bremañ 'vat, pa n'eus nemet gwazed, ar gisti a zo en o boued leun.

GAIT. — Peseurt drouk am eus grêt ?

KEL. — Dirazañ emoc'h, merc'h Na Zu. N'eo ket awalc'h ?

GAIT. — C'hoant am eus da gomz ganeoc'h.

KEL. — Gevier ! C'houi a zo deut ivez da ginnig ho taouarn evit gwiska hor mamm war he gwele, neketa ?

GAIT. — Nann. N'on ket deut evit ho mamm.

KEL. — Neuze na badit ket pelloc'h d'ober drouk d'am daoulagad !

GAIT. — Mont e rin er-mêz. Ret eo din komz araok, hag e vo echu.

KEL. — Ma komzit, c'houi a lavaro perak, abaoe nebeut zo, e kavan ac'hanoc'h skoachet em skeud. Pa daolan beg ar vag war an aod, ho pleo a nij e pleg an tevenn. O vale er riboulou, bewech ma troan va fenn, e welan ac'hanoc'h kluchet war va zeuliou. D'am heul, a bep tu, emañ ruzadenn ho treid noaz. Bremañ oc'h divez awalc'h evit dont tre d'am zi araok m'eo maro va mamm. Petra a glaskit diganin ? Hag ouspenn, nann ! Er mare m'emaomp, n'eus netra da guzat. C'houi garfe kaout ac'hanon da waz, neketa ?

Gait a glemm hag a ya da goueza war skabell Lan-Varia.

GAIT. — A ! Gouzout a reoc'h !

KEL. — Feiz ya ! Eul loen gouez en defe gwelet en ho taoulagad. Ne

oac'h c'hoaz nemet eur c'hrenn-blac'h p'am eus paket ac'hanoc'h o voucha d'am roudou daouarn war ar roeñvou.

GAIT. — Na rit ket mez din.

KEL. — N'ouzoc'h ket kennebeut petra eo ar vez. Ho mamm n'he deus gouezet biskoaz. Penaos he defe desket deoc'h ?

GAIT. — Kel, perak oc'h-c'houi ken rust em c'heñver ?

KEL. — Lavaret a rin ? Abalamour oc'h ar pec'hed beo. Abalamour n'oc'h nemet eur c'horf o virvi, pa n'eus ar c'horf evidomp talvoudegez ebet. Dre m'emoc'h en hon touez, hon doare-beva a zo mezekêt. Pa zeller ouzoc'h, e klasker perak, abaoe kantvedou, an dud a stourm amañ a-enep d'ar mor, e klasker gouzout hag-heñ ne varvont ket evit netra. N'ouzer ket ken da betra e talvez eur seurt buhez. Ar vaouez koz a denn he alan diweza, aze adreñv, war he gwele bezin, hag he deus dalc'het mat betek diwez he nerz, honnez hec'h-unan a oa skoet gant an diskalon pa geje ouzoc'h. Ha me, marteze am mefe sammet lodenn ar Gernoaed panefe e welan ingal ho tremm dirazon, koulz en dour hag en neñv. Abalamour deoc'h en em gavan, a-dreuz va c'horf, ken brevet ha goude an derzienn vras.

GAIT (*gant spi*). — Kel ! Daoust hag ho peus eur galon en ho kreiz ?

KEL. — Diwallit ! Eun devez a vo, e vioc'h lazet ganin.

GAIT (*entanet*). — Eun devez a vo, e vin lazet ganeoc'h. A ! Eun devez e welin ho tremm tre kichen va hini, e santin hoc'h alan etre va daoulagad. Ho taouarn bras a stardo war va gouzoug. C'houi a gemero ac'hanon etre ho tivrec'h evit diskenn ac'hanon war an trêz. Ken maro ma vin, me n'em zastumo war poull ho kalon. Goudeze, e treuzin ar varrenn-vor, astennet e hag ar Gernoaed, da veza sebeliet en dour, dres elec'h ma tiskenn d'ar strad holl wazed ho kouenn, hag e c'hortozin aze e teufec'h d'am c'havout, epad eul lano-hañv evel hemañ, ya, evel hemañ. Perak astenn termen ?

KEL. — Na dostait ket, kiez, kaliz ar zeiz pec'hed !

GAIT. — Leuskit da vont ho komzou lous ! Kreñvoc'h on egedoc'h, Kel.

KEL. — Gwelet a vo ! Ha petra c'honezoc'h ?

GAIT. — Netra nemet sellet ouzoc'h o kaout poan, bremañ pa ouzon. Hag ober poan deoc'h dre berz ar re all, ma hellan.

KEL. — Ar re all ! N'eus nemedomp e penn ar bed. Va mamm a zo etre divrec'h ar maro ha va breur...

GAIT. — Dres. Ho preur.

KEL. — Lan-Varia ? Ha petra gantañ ?

GAIT. — Sellit ouzon, Kel Gernoa. Kavet ho peus em daoulagad eun draguz hag e kreden siellet e don va c'halon. Estr egedon a zo gwerzet gant e zell. Daoulagad ho preur Lan-Varia o deus prezeget ken skler ha va re.

KEL. — Fellet ra deoc'h...

GAIT. — Klevet mat ho peus. Me a zimezo da Lan-Varia p'am mo c'hoant.

KEL. — Nann ?

GAIT. — Eo. Ober a rin.

KEL. — N'eo heñ nemet eur paour kêz mac'hagnet.

GAIT. — N'eo ket ar c'horf a dalvez amañ, ho peus lavaret hoc'h-unan.

KEL. — Gait, na glaskit ket tro war va breur.

GAIT. — C'houi pe heñ. Perak e vefen va-unan o c'houzañv poaniou ! N'on ket mat awalc'h evidoc'h, me a gemero ho preur evit kaout va digoll. C'houi welo pe briz e pêo din va ranngalon.

KEL (*torret*). — Marijan Gernoa, dalc'hit hoc'h alan ganeoc'h, ho mab merzer a zo en arvar. Saveteet ho peus anezañ diouz ar mor, ha setu emañ o vont da goueza etre krabanou an Drouk-Spered. Lavarit din petra m'eus d'ober ! Dimezi gant honñez pe mouga anezi, m'he deus troet penn Lan-Varia, fors penaos me a skoio warnañ taol ar maro. Met klevet am eus eur gomz gwir diganti ?

GAIT. — Galvit ho preur !

Dre an nor, e weler o tont Na Zu, gwall-aec'het.

NA ZU. — Gait !

GAIT. — Petra zo ?

NA ZU. — Na selaouit ket ouz va merc'h. Kel Gernoa. N'emañ ket he skiant vat ganti.

GAINT. — Lan-Varia a lavaro deoc'h ar wirionez.

KEL. — Nann ! Emoc'h ho tiou endro deomp, heñvel ouz loened gouez o fronal c'houez ar brein. Nann, nann !

Tec'hout a ra er-mêz, pennfollet.

GAIT. — Lorc'h a zo ennoc'h, neketa ! Erruet oc'h abred awalc'h.

NA ZU. — Nann, diwezat eun distera. Chomet on berr da viret ouzoc'h d'ober sotoniou. Me dlefe ho staga.

GAIT. — Eul loen egizdon ne c'houzañv ket ar jadenn.

NA ZU. — C'houi gaso ac'hanomp da goll, Gait. Sentit ouz ho mamm ! N'eus netra d'ober nemet dimezi da Lan-Varia.

GAIT. — Kel a fell din kaout.

NA ZU. — Penn kalet ! Birviken Kel ne daolo eur zell warnoc'h. Evitañ, merc'h Na Zu a ra kement hag eur mên war an hent bras.

GAIT. — N'am eus fiziañs ebet ennoc'h ken. Abaoe nebeut, me oar on gouest da zont a-benn deus ar mab Kernoa. Gwelloc'h c'hoaz, emañ din.

NA ZU. — Follez ma 'zoc'h ! Ha ma vefe ar gwir ganeoc'h, stad re vras a zo ennañ evit anzav e lamm. Me anavez mat Kernoaed ar mor. D'hoc'h oad deoc'h, am eus klasket tad hemañ da waz. Kaeroc'h plac'h yaouank egedon ne oa ket war an aod, na startoc'h d'al labour. Poan gollet. Ne oan ket war derez ar Gernoaed, aotrounez ar mor. Va zad n'en doa bag ebet, nemet saout. Korf ebet deus va gouenn na vouete ar bezin don, setu ne dalvezen netra. (*Mont a ra da zevel ar gouel war al lochenn.*) Marijan a zo bet trec'h din, n'eo ket gwir, Marijan ?Da zevez ho kanedigez e oa gonezet an taol ganeoc'h, abalamour ho kwad a oa par d'o hini (*leuskel a ra ar gouel da goueza*). Ar rann-galon en deus kavet an tu warnin ha kemeret am eus hent ar c'hêriou. Koulskoude, e oan mentet awalc'h da veza Kernoa.

GAIT. — Pezavare e vo echu ganeoc'h kana klemm ?

NA ZU. — Araok pell, ma sentit ouzon. Grêt am eus va distro d'an aod p'am eus klevet en doa brevet Lan-Varia e gorf. Eur sklerijenn a zo savet em c'halon. Eur C'hernoa mac'hagnet, eur C'hernoa ha n'eo ket gouest d'eur vag, a hell beza preizet. Pa varvo e vamm, heñ a vo ar mestr, dre m'eo ar c'hosa. Hag e wreg mestrez war ar vag.

GAIT. — Nann. Ne fell ket din.

NA ZU. — Taolit eur zell dirazoc'h, paourig kêz. Eun nebeut bloavezïou c'hoaz, hag e vo grêt gant ho yaouankiz, gant ar gened-se he deus paket Lan-Varia el las. N'ho peus ket soñj pegen laouen e oamp an devez ma vousc'hoarzas ouzoc'h ?

GAIT. — Lan-Varia a zo eun den mat, ne lavaran ket.

NA ZU. — Gwelet a rit !

GAIT. — Nemet an hini-all eo va c'hoant.

NA ZU. — Birviken ne vo deoc'h, birviken. Koulz eo deoc'h plega ha kemer pez a zo kinniget. Ho lodenn n'eo ket an hini falla.

GAIT (*c'houero an tamm outi*). — Er c'henta penn, hoc'h hini a vo mat, n'eo ket gwir ?

NA ZU. — Hon hini deomp hon diou. Kernoaed e vimp. Netra ne dalvez e kichen. Ac'hanta ! Mall eo reiza hor c'hefridi, seul vuanoc'h seul welloc'h. Abarz pell e varvo Marijan. Abarz pell e tle mervel.

Pignat a ra an diri ha da c'hervel.

NA ZU. — Lan-Varia ! Lan-Varia !

Gait a zifronk war eun taol.

GAIT. — Mamm, ho pezit truez ouzon.

NA ZU. — N'eus ket digarez da leñva, Gait Gernoa.

War an diri, e weler Lan-Varia o tiskenn war e bouez.

LAN-VARIA. — C'houi 'ni eo, Na Zu ! (*Lemm e ziskouarn.*) Ha klevet a rit an avel o tont warnomp ?

NA ZU. — Ya, Lan-Varia. Ar mor a deuio kalet d'al laez.

LAN-VARIA. — Sternet am eus ar veilh, dindan an doenn. Bremañ ez an da stigna al lien war ar bannou. (*Gwelet en deus Gait.*) C'houi a zo deut da... (*diskouez a ra al lochenn gant e viz*).

NA ZU. — Ya. Tremen a ra, m'eus aon.

LAN-VARIA. — N'emei ket ken ganeomp. Met, war va meno, eun dra bennak a vir outi da vont tre war an tu-all. Ha douget evel m'eo d'he fenn hec'h-unan... C'houi oar.

NA ZU. — Kernoa eo hi, petra ta !

Lan-Varia a dosta ouz Gait, krommet war he skabell, hag a ra allazig d'he bleo.

LAN-VARIA. — Perak e leñvit, Gaidig ? Ne vez ket skuilhet daelou war eur vaouez hag he deus peurechuet he amzer hag he labour.

NA ZU. — Tener he c'halon c'hoaz, Lan-Varia. Kaledi a raio.

LAN-VARIA. — Va mamm ivez e oa dezi kalon dener. N'eo ket difennet.

NA ZU. — Ne gare ket ac'hanomp Marijan.

LAN-MARIA. — Nann. Gwelloc'h e rafec'h mont kuit. Biskoaz n'he deus gouzañvet ober anaoudegez ganeoc'h. Bremañ c'hoaz, me oar mat eo gwanet gant an drouk kalon. (*Sevel a ra ar gouel.*)

NA ZU. — Ne reomp dezi na fall na vat. Awalc'h e kav d'ober.

LAN-VARIA. — N'eus fors.

NA ZU. — C'houi a daol ac'hanomp er-mêz, Lan-Varia ?

LAN-VARIA. — Hi 'ni eo ar vestrez.

NA ZU. — Met c'houi a vo mestr bremaik !

LAN-VARIA. — Ya.

NA ZU. — Petra raio ho preur Kel ?

LAN-VARIA. — Deus va breur, den ne hell gouzout. Ne oar ket e-unan war pe du eo kaset ha digaset.

NA ZU. — Mont kuit. Gortoz a ra ho mamm da vervel evit tenna e dreid pelloc'h. Atao en deus c'hoantêt tec'het d'ar zav-heol.

LAN-VARIA. — Marteze awalc'h.

NA ZU. — C'houi a jomo hoc'h-unan kaer.

LAN-VARIA. — Abaoe seitek devez e ran va zeiz gwella evit kemer va fleg.

NA ZU. — Ne helloc'h ket dioueri eur vaouez, en ti.

LAN-VARIA (*goustad*). — Klevet mat e ran ho kaoz. Met gwelloc'h e kavfen selaou ho merc'h.

Gait ne ra van.

LAN-VARIA. — Din da gaozeal, neuze. (*A vouez plén.*) Abaoe bloaveziou, n'eus nemet ni hor pemp war an aod. Hini ebet ouzomp ne hell klask troiou d'ar re all hep fazia warnañ e-unan. Ha me, marteze e welan c'hoaz sklêroc'h egedoc'h, abalamour n'eus netra da derri din va frederenn. C'houi, Na Zu, ho peus c'hoantêt dimezi d'am zad ha kemer renk e-touez Kernoaed ar mor, evel ma lavar ar bôtred a ziwall ar zaout. N'oc'h ket deut a-benn. Hirio e vagit ar memes c'hoantadenn evit ho merc'h. Gait a garfe kaout Kel Gernoa, ya, Kel. Na damallit ket ac'hanon e gaou, Na Zu, an holl hen goar, betek al lapoused-mor. Ha Kel a verv e galon dirak Gait kement a verve kalon va zad dirazoc'h, en ho yaouankiz. N'eus netra guzet, gwelet a rit. (*Na Zu a ziskouez al lochenn.*) Arabat en em chala gant ar vamm, gouzout a ra ivez. Met ho merc'h kennebeut n'he do birviken eur C'hernoa deus Kernoaed ar mor. Kel a dec'ho kentoc'h en douarou da vervel gant ar gounnar hag an doan. (*Peoc'h.*)

Me zo eur C'hernoa diskaret, n'on ket gouest d'ober gant eur vag. Ar vrasoni n'eo ket evidon. (*Stoua ra tost d'ar gouel.*) Digarezit ac'hanon, mamm. An devez-mañ a-oa da zont. Na Zu, me a gemer ho merc'h ma lavar din hec'h-unan on mat eviti.

NA ZU. — Mat oc'h eviti, Lan-Varia.

LAN-VARIA. — Gait ?

GAIT (*start he dent ganti*). — Gwreg e vin deoc'h, Lan-Varia. Me a zesko kas ar vag e koummou bras ar c'hornog. M'eo deut a-benn Marijan Gernoa epad ugent vloaz, me deuio ivez.

LAN-VARIA (*fromet*). —Gaidig, ne vioc'h gouest birviken. Gouzout a rit petra eo braster ar Gernoaed ? N'eo ket da veza moraerien. Re all e kaver, ken kalonek hag int. Bez e ranker kaout eur penn sot evit chom dirak an aod-mañ, ma n'eus ket eur roudenn borz, ma ne harz na kae na chaoser warnan. Abaoe kantvedou, ar Gernoaed a zo a-zav, enep ar mor hag an avel, sanket ganto don en ho menoz stourm hep ehan, e-kreiz ar peñseou ha trouz-dizac'h an tevenn. Biskoaz n'eus bet nemeto. Dimezi e rênt etrezo hep ober digemer da zen ebet en o zouez. Eun niver a zo bet outo, feur e klever. Gwechall, ez eus bet gwelet dirazomp eur gêriadenn vras a dier-soul. Bremañ, n'eus nemet eur boe, boe an Anaon, m'eo gourvezet ennañ holl wazed ar Gernoaed, kalz outo gant o gwragez. An intañvezed hag ar vinorezed diweza a zo êt d'en em goll war hent an douarou, trec'het. Setu hirio va mamm o vervel ha va breur a zo war-bouez mont kuit. Êt eo da get ar Gernoaed.

GAIT (*fero*). — Ma vezomp diweza tud ar ouenn, d'an nebeuta anaon ar boe n'o devo ket mez ganeomp.

LAN-VARIA. — Anaout a rit hor follentez ? Teurel er mor beg ar vag, p'eo ken rust an tonn ma ne gred ket eur pesketaer er bed lakât e vuhez en arvar. Ar Gernoaed ne 'z eont ket er-mêz evit paka pesked. Evit ober goap ouz ar gwall-amzer ne lavaran ket.

GAIT. — Ni raio goap ouz ar gwall-amzer.

LAN-VARIA. — An nerz a fazio deoc'h.

GAIT (*kalet he mouez*). — Dre m'eo êt ho mamm, ni dreuzo ivez.

LAN-VARIA (*laouen bras*). — Ha gwir eo, Gait ? Kemerit va dorn ! Me a zesko deoc'h an aveliou hag ar redou. Den ne oar o zroiou koulz ha me, a wel anezo o kas, deus an douar.

GAIT. — C'houi vo mestr war ar vag, Lan-Varia.

LAN-VARIA. — Ne hellin ket derc'hel va stad.

GAIT. — Goulenn a reer diganeoc'h beza mestr.

LAN-VARIA (*gant spi*). — Marteze awalc'h e vin gouest. A ! Gaidig, c'houi a ra din va buhez. Met Na Zu a ranko ober deomp eun taol dorn.

NA ZU. — Gwelet e vo da betra on mat.

LAN-VARIA. — Abaoe ugent vloaz, ar veilh-mañ a zo eun ebatig evidon. Morse greunenn ebet na zo êt dindan ar mên. Pa 'z ê ar re-all er-mêz, me wele anezo dre al lomber, war-laez. Ar memes avel a c'houeze dezo er gouel ha din-me er bannou. Trouz va mên o trei goullo a oa trouz ar c'houmm war chod ar vag. Me grede e oan ganto. Eun touell hepken.

GAIT. — Echu c'hoari, Lan-Varia. C'houi vo moraer da vat.

LAN-VARIA. — Ya. Selaouit, merc'hed kez ! An avel a gemer nerz. Etrezomp hon daou e vo an dalc'h, avel gwalarn ! Bremaik e vo gourenadeg ganeomp en uhelvor. Deuit, Gaidig ! Eur wech c'hoaz, ez an da zistaga ar bannou. Se a zo eul labour moraer, koulz lavaret. Me a ziskouezo deoc'h. C'houi welo pegen prim, pegen kreñv on.

Emañ o vont er-mêz gant Gait. War eun taol e koll kalon.

LAN-VARIA. — Allas ! Dizoñjet am moa Marijan Gernoa, ar vestrez.

NA ZU. — Ar vestrez ne azezo ken war an treust-roeñvat, Lan-Varia. Grêt eo ganti he amzer.

LAN-VARIA (*trei a ra e benn*). — Deuit !

Et eo er-mêz, Gait d'e heul.

NA ZU (*hec'h-unan*). — C'houi rank mervel buan, Marijan. Abaoe m'ho peus tennet Yann Gernoa diganin, am eus douget va zamm tregont vloaz. Met ne hellan ket gortoz eun devez muioc'h.

Sevel a ra ar gouel. Emei ebarz al lochenn. Ar gouel a gouez war he lerc'h.

An avel a yud er-mêz, spontus. War eun taol, men ar veilh a ya da drei hag a gemer tiz, gant skrabadennou ponner. Na Zu a zav ar gouel hag a deu ebarz kerkent ha ma tigouez ivez Kel, berr e alan.

KEL. — C'houi 'ni eo c'hoaz, gwrac'h an diaoul! Difennet am moa ouzoc'h.

Pa daol evez, e kav dislivet dremm Na Zu. Eun drouksant a gouez warnañ. En em zilu ra el lochenn ha dioustu emañ er-mêz, dispourbellet e zaoulagad.

KEL. — Mouget ho peus ar vamm ?

NA ZU (*mouez izel*). — Ya. Ne oan ket evit padout.

KEL. — Petra he doa grêt ?

NA ZU. — Re vras maouez. Hi ha c'houi hag an holl re varo a-dreñv. Ne heller ket mont atao a-ruz. Dieubet on, Kel Gernoa. Ha c'houi ivez

KEL. — Me ivez ?

NA ZU. — Ya. Me oar e oac'h o c'hortoz he maro evit mont kuit. Ac'hanta, kerzit ! Emoc'h digabestr.

KEL. — N'eo ket echu ganeoc'h. Kendalc'hit !

NA ZU. — Setu amañ an dilerc'h. Va merc'h a zimez da Lan-Varia.

KEL. — N'eo ket gwir.

NA ZU. — Goulennit diganto. Emaint o tont.

KEL. — Etre Gait ha me...

NA ZU (*drouk enni*). — Ha goudeze ! Etre ho tad ha me, ivez... Met atao e chome brasoni ar Gernoaed.

KEL. — Brasoni ar Gernoaed, divergont ma 'z oc'h. Hoc'h hini a zo kant kwech spontusoc'h.

NA ZU. — Marteze. N'eus netra d'ober evidoc'h nemet kemer an hent. Lan-Varia eo ar mestr. Diwar-vremañ, ni eo a zo ar Gernoaed.

KEL. — Gast a vaouez !

Dont a ra Lann-Varia, lorc'h ennañ, harpet ouz Gait. Houmañ a bar war Gel eur zell dichek.

LAN-VARIA. — Eur gwall varead ! Ar seiz avel o deus torret o c'herdin. Va bannou a zistago, war va meno. Selaouit outo o klemm.

Teurel a ra evez en daou all.

LAN-VARIA. — Petra c'hoari ganeoc'h, ho taou ? Petra zo ?

KEL. — Hor mamm a zo maro.

Lan-Varia a denn e voned hag a dosta d'al lochenn.

LAN-VARIA. — Doue bardono d'an anaon !

KEL (*a vouez krenv*). — Ar vaouez-mañ he deus mouget anezi gant he daouarn.

LAN-MARIA (*brevet*). — Na Zu ? Perak ?

KEL. — Abalamour ho peus laosket anezi hec'h-unan ganti, evit mont da gonta flourig d'he merc'h. A ! Kavet o deus tro warnoc'h, gant ho sempladurez, paour kêz mac'hagnet ! Ho spered a dalvez ho korf

LAN-VARIA (*merzeret*). — Kel !

KEL. — Ha marteze e oac'h a-du ganto, nann ? C'houi a felle deoc'h skarza ac'hanon deus an ti-mañ evit chom etrezoc'h, gant ho mez

GAIT (*taer*). — C'houi hoc'h-unan a oa o klask mont kuit. Pehini eo an digalona ? An den gouest a daol ar zamm d'an traon, pe ar breur mac'hagnet o c'houlenn hor sikour evit derc'hel mat ?

KEL. — Brao da lavaret ! Lazet ho peus Marijan Gernoa abalamour ni oa o terc'hel, den nemeti, hag oc'h ober d'in derc'hel. Ha dalc'hêt am mefe, gant ar gurun, ma n'he defe ket torret ar plac'h-mañ eun dra bennak em c'hreiz.

Kuzat a ra e zremm a-dreñv e zaou zorn. Lan-Varia a ra tiz war-du an nor en eur jilgammg.

GAIT. — Lan-Varia !

KEL (*sevel a ra e benn*). — Da belec'h ez it, Lan-Varia ?

Redek a ra er-mêz, Gait war e lerc'h.

NA ZU. — Kemend-all a boan ne hell ket beza evit netra.

Gait a red ebarz, dislivet.

GAIT. — Echu eo. Lan-Varia a zo êt war e benn e bannou ar veilh. Aon am eus, mamm. Petra c'hoarvezo ganeomp ?

Kel a zo war an nor, gantañ etre e zivrec'h korf brevet e vreur. Dont a ra e-kreiz al leur-zi, hag e astenn war an douar Lan-Varia, penn ar mac'hagnet harpet ouz e benndaoulin.

KEL. — Lan-Varia, petra ho peus grêt ? Ha perak ?

LAN-VARIA (*war-bouez mervel*). — Me fell din mont gant va mamm. Amañ n'on mat da netra ken. Bremañ e chomoc'h, Kel Gernoa, m'hen goar. Va feb gwella am eus grêt atao.

KEL. — N'eus rebech ebet d'ober ouzoc'h, Lan-Varia.

LAN-VARIA. — Pa gasoc'h Marijan Gernoa er vag da deurel anezi er c'houmm, Kel, kasit ganeoc'h va c'horf ivez, da vihana ma talvezan kement-se d'ho meno.

KEL. — Hen ober a rin, Lan-Varia. Eur C'hernoa ne ya ket da vreina en douar.

LAN-VARIA (*o rambreal*). — Pebez gwall-amzer ! Eur maread spontus ! Distlejit ho pag, ar Gernoaed ! Bec'h d'ar roeñv, bec'h d'ar roeñv ! Al lien d'al laez ha striz d'an avel ! Er-mêz !

E benn a gouez. Maro eo. E vreur a zav. Ar merc'hed, taget gant an aon, a denn war-du an nor.

KEL (*sioul*). — Da belec'h emoc'h o vont ? Chomit amañ ganin ? Deoc'h da zebelia ar vamm en he liser ha da wriat ar gouel endro da hemañ. Ni yelo er-mêz bremaïk gant ar vag. Gait, c'houi a vo va gwreg, ha c'houi, Na Zu, va mamm. Dibabet ho peus lodenn ar Gernoaed. Gwaz-a-ze evidoc'h. Eun ano eo hag a goust ker. N'eo ket echu ganeoc'h pêa ho tle.

An diou vaouez a ya a-dreñv ar gouel hep ranna grik.

LIEN

Enez ar Voraerien

E donder ar mor 'zo eur Baradoz,
Dindan moger vogedus an dour glas,
Hag ar moraer, pennfollet e nadoz,
Brevet e vag war karregenn ar raz,
Pas ziskenn d'ar strad, daoulagad digor,
A well o sevel skeudenn eur ger vras
E donder ar mor.

Ha diskenn a ra, dre hent ar redou,
Sioul, heb trouz na van, a-us d'ar gêr.
E vleo a c'hournij endro d'e chodou
Evel bein melen-aour war e dal seder.
Met an dremm-maro a zant o para
Eur sklerijenn dianav en donder
Ha diskenn a ra.

Ar gwad ruz a lamm en e galon yen
Dre ma tosta, douget brao gant an dour,
Ouz ar gêr kuzet da lagad mab-den
Ma klever enni tint ar c'hleier flour,
Hag e gorf a zihun, leun a wrez flamm ;
En e benn, dindan ar bleo melen-aour,
Ar gwad ruz a lamm.

Ken beo ha biskoaz, setu heñ a zav
En eur porz-mor : tier razdet e gwenn,
Tud korfet mat, ne heli ket dianzav,
Heñvel bras ouz pesketourien e ouenn,
Rouedou geli o sec'hi ha rouedou glas
M'emañ ar voraerien ouz o kempenn
Ken beo ha biskoaz.

Bagou ar porz don a zo êt da goll,
Taolet-distaolet a-dreuz hag a-hed
Dre nerz ha kounnar an avel diroll
Pell pe nevez-so war voriou ar bed.
Ar bed en deus kollet betek o c'houn,
Met amañ e penselier 'vel m'eo ret
Bagou ar porz-don.

Pa deuio an deiz, n'ouzer pe vare,
Al lien d'ai lae war vern al listri
Dindan dorn ampart ar moraer dare,
Ar stur o senti ouz youl ar vistri,
Pet mil staon e skoio, bleniet gant feiz,
War-du Baradoz ar Gadarnidi
Pa deuio an deiz ?

Per **HELIAS** (Inizi).

Ar Merour : A. KERAVEL.

TI-MOULEREZ KERNE, KEMPER